Ali b. Ebû Tâlib’e, binsin diye hayvanını getirdikleri zaman ayağını üzengiye koyunca ‘Bismillah’ dedi.

Ali b. Rabîa anlatıyor: Ali b. Ebû Tâlib’i gördüm, binsin diye hayvanını getirdikleri zaman ayağını üzengiye koyunca ‘Bismillah’ dedi. Hayvanın üzerine yerleşip doğrulunca; ‘Bunu bizim hizmetimize verene hamd ederiz, zira biz buna güç yetiremezdik. Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz’ dedi. Üç defa ‘Elhamdulillah’, üç defa ‘Allahu Ekber’ dedi. Sonra da ‘Ey Rabbim, seni tesbih ederim. Ben kendime zulmettim, beni bağışla. Çünkü senden başka günahı bağışlayacak kimse yoktur.’ duasını okudu. Ardından tebessüm edip güldü. Bunun üzerine kendisine, ey müminlerin emiri! Niçin güldün? diye soruldu. O da şu cevabı verdi: Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in benim yaptığım gibi yaptığını ve benim güldüğüm gibi güldüğünü görmüş ve ‘Niçin güldün ey Allah’ın Rasûlü?’ diye sormuştum. O da, yüce Rabbin, benden başka günahları bağışlayacak bir kimsenin olmadığını bilerek, günahlarımı bağışla! diye dua eden kuluna hayret eder, diye buyurmuştu.

[Sahih Hadis] [Tirmizî rivayet etmiştir - Ebû Dâvûd rivayet etmiştir - Ahmed rivayet etmiştir]

Ali b. Rabîa tabiinin büyüklerinden olup, Ali b. Ebû Tâlib’i gördüm, demiştir. Yani kendisine binsin diye hayvanını getirdiklerine şahit oldum, demiştir. Hadiste geçen ed-Dabbe ifadesi yeryüzünde hareket eden her canlıya denir. Ancak bu terim daha sonraları dört ayaklı hayvanlar için kullanılır hale gelmiştir. Binsin diye hayvanını getirdikleri zaman ayağını üzengiye koyunca ‘Bismillah’ dedi. Yani Allah’ın adı ile bu hayvana biniyorum. Hayvanın üzerine yerleşip doğrulunca; "Bunu bizim hizmetimize veren (Allah’a) hamd ederiz.” Bu büyük nimetten dolayı hamd ederiz. Böyle evcil olmayan ve insanlardan kaçan bir hayvanı bizim için boyun eğdiren ve itaat ettiren, zarar vermeden üzerinde yolculuk ettiren Allah’a hamd olsun. "Bunu bizim hizmetimize veren" Bizim için bu hayvanı bize boyun eğdiren demektir. Zira biz bu hayvana böyle boyun eğdiremezdik. “Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz.” Verdiği nimete mukabil yapılan mukayyed hamdu senadan sonra tekrardan ‘Elhamdulillah’ diyerek mutlak olarak hamd etmiştir. Bunu üç defa söyleyerek Allah –Azze ve Celle-’nin azametini izhar etmiştir. Kul hiçbir zaman Allah’ı hakkıyla bilip, ta'zim edemez. Kul her zaman gücü nispetinde sürekli Allah’a itaat etmekle emrolunmuştur. Ardından üç defa ‘Allahu Ekber’ demiştir. Üç defa tekrarlaması mübalağa içindir. Devamla ‘Subhaneke’ diyerek yüce Allah’ı mutlak olarak takdis etmiştir. ‘Ben kendime zulmettim’ Senin hakkını tam olarak yerine getiremedim. Verilen bu büyük nimete şükretmede taksir ehli oldum demenin ifadesidir. ‘Beni bağışla’ Günahlarımı ört ve beni cezalandırma. ‘Çünkü Senden başka günahı bağışlayacak kimse yoktur.’ Taksir ehli olmanın ifadesi ile yüce Allah’ın bahşettiği bol nimetin itirafı vardır. ‘Ardından tebessüm edip güldü. Bunun üzerine kendisine, ey müminlerin emiri! Niçin güldün? diye soruldu.’ Tashih edilmiş eş-Şemail adlı eserde Ali b. Rabîa ey müminlerin emiri! Niçin güldün? diye sordum ifadesi yer almaktadır. Neden güldüğünü anlayamamış olmasından dolayı, bunun sebebini kendisine sormuştur. Öncelikle ey müminlerin emiri! diyerek saygısını ifade etmiş, sonra da sorusunu sormuştur. “O da şu cevabı verdi: Nebi -

sallallahu aleyhi ve sellem-'in benim yaptığım gibi yaptığını ve benim güldüğüm gibi güldüğünü görmüş ve 'Niçin güldün ey Allah'ın Rasûlü?' diye sormuştum. O da, yüce Rabbin, benden başka günahları bağışlayacak bir kimsenin olmadığını bilerek, günahlarımı bağışla! diye dua eden kuluna hayret eder. diye buyurmuştu. Ali –radıyallahu anh- bunları hatırlayınca şükrünü ifade ederek, müjdeyi vermiş ve gülüp, tebessüm etmiştir. Gülmesi taklit etmenin bir sonucu olarak değil, gayri ihtiyari bir davranış olarak ortaya çıkmıştır. 'kuluna' ifadesinde kula verilen değer ifade edilmektedir. '...benden başka günahları bağışlayacak bir kimsenin olmadığını bilerek' kul bu sözlerin manasını bilerek gafletten uzak bir şekilde söylemelidir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5271